

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه آزاد تهران شمال

موضوع:

نقش خالص نرخ بهره بر ساختار دارایی بانک ها با موسسات مالی و اعتباری

نام استاد:

جناب آقای داود کریمی

نام دانشجو:

راضیه ترابی گودرزی - پروین رضایی یاسی کند

بهار ۱۳۹۴

فهرست

۱	مقدمه
۳	اهداف اصلی مدیریت دارایی ها و بدهی ها
۳	ارکان مهم فرآیند مدیریت دارایی - بدهی
۴	استراتژی های مدیریت دارایی ها و بدهی ها
۵	رابطه مدیریت ریسک (ERM) و مدیریت دارایی ها و بدهی ها
۶	مدیریت نقدینگی
۶	ابعاد مدیریت ریسک نقدینگی
۸	دلایل عمده بروز ریسک نقدینگی در بانک ها عبارتند از:
۹	اندازه گیری ریسک نقدینگی
۱۱	ساختار دارایی و بدهی در بانک های اسلامی
۱۴	منابع

مقدمه

مدیریت دارایی و بدهی (ALM) یکی از ابزارهای مدیریت استراتژیک برای مدیریت ریسک نرخ بهره و نقدینگی در بانک ها و موسسات مالی و اعتباری است. به عبارت دیگر، مدیریت دارایی و بدهی، فرایند اداره و کنترل عدم انطباق بین دارایی ها و بدهی ها به دلایل مختلف از جمله مسایل نقدینگی، نقد شوندگی و یا تغییرات در نرخ سودهای بانکی می باشد. از آنجا که یکی از وظایف اصلی مدیریت مالی بانکها مدیریت دارایی و بدهی است، از این رو، بانک ها به منظور افزایش سودآوری خود با نظارت بر ریسک به منظور حداقل نمودن ضرر و زیان ناشی از معاملات خود از تکنیک های مدیریت دارایی ها و بدهی استفاده می نمایند. این تکنیک ها حجم، ترکیب، سررسید، نرخ حساسیت، کیفیت و نقدینگی دارایی ها و بدهی ها را برای دست یابی به نسبت ریسک به بازده از قبل تعیین شده، هدف قرار می دهند.

در واقع هدف مدیریت دارایی ها و بدهی، تقویت کیفیت و کمیت دارایی ها با در نظر گرفتن ریسک همراه دارایی ها و بدهی ها برای مدیریت آینده می باشد.

از سوی دیگر، ارزیابی مناسب از وضعیت مدیریت دارایی و بدهی یک بانک مستلزم درک صحیح از ماهیت دارایی ها و بدهی ها، مشتریان، اقتصاد و محیط رقابتی حاکم بر آن بانک خواهد بود. از این رو، مدیریت دارایی و بدهی به معنی جذب فعال سپرده به منظور پاسخگویی به تقاضای وام است. قیمت گذاری رقابتی سپرده ها به شکل نرخ سود سپرده های دیداری و مدت دار، نتیجه مستقیم مدیریت بدهی است. هرچه فضای رقابتی در بازارهای خدمات مالی فشرده تر و شدیدتر می شود و هزینه های واسطه گری مالی به خاطر الزامات حداقل سرمایه و بیمه کردن سپرده ها و غیره افزایش می یابد، در نتیجه موسسات مالی و بانکها روز به روز بیشتر در معرض مخاطرات افت درآمدی قرار می گیرند.

علاوه بر تعاریف فوق، مدیریت دارایی -بدهی را بواسطه ماهیت آن مدیریت ترازنامه نیز می نامند. لذا بایستی اجزای صورتهای مالی موسسه شناسایی و ارتباط این اجزا با یکدیگر و با اجزای سایر صورتهای مالی بطور کامل تبیین شود. از این رو، از جمله قیدههای ترازنامه ای که می بایستی به دقت رعایت شوند عبارتند از:

-کیفیت اعتبارات

-در نظر داشتن نیازهای نقدینگی بانک

-تامین سرمایه های مطلوب بانک

در ادامه این سوالات مطرح می گردد که اولاً چگونه یک بانک دارایی های خود را بین وام های پربازده و در عین حال پرریسک و دارایی های کم بازده و کم ریسک تخصیص می دهد؟ ثانياً چگونه یک بانک دارایی هایش را بین دارایی های بدون ریسک و دارایی های ریسکی تخصیص می دهد؟ مرحله اول شامل ساخت یک دارایی ترکیبی است که به لحاظ ترکیب دارایی های ریسکی بهینه باشد. گام دوم شامل مقایسه ای میان دارایی های ریسکی و بدون ریسک است. با توجه به این مطالب، از مدل سبد دارایی این نتایج به دست می آید:

۱- بانک تلاش می کند تا دارایی وام خود را میان قرض های پرریسک و پربازده (نظیر بنگاه های جدید، بنگاه های کوچک تا متوسط (SME) و قرض های کم ریسک و کم بازده (نظیر شرکت های بزرگ و مشهور و جافتهاده و همچنین قرض های تضمین شده ای که به خانوارها داده می شود) متنوع سازی کند.

۲- هر بانک نسبتی از دارایی هایش را در دارایی های نقدی بدون ریسک نگهداری می کند.

۳- هر افزایشی در میزان ریسکی بودن سبد دارایی، به شرط ثبات دیگر شرایط، موجب می شود تا بانک ها به سمت دارایی های نقدی بدون ریسک حرکت کنند.

4- هر افزایشی در بازده روی وام ها، مشروط به ثبات دیگر شرایط، موجب می شود تا بانک از دارایی های بدون ریسک کمتر استفاده کنند.

5- هر افزایشی در نرخ بازده دارایی های بدون ریسک، مشروط به ثبات دیگر شرایط، موجب می شود تا بانک ها دارایی های بدون ریسک بیشتری را نگهداری کنند.

اهداف اصلی مدیریت دارایی ها و بدهی ها

1- مدیریت بانک باید تا حد امکان دائما بر حجم، ترکیب و بازده و سود کنترل دارایی ها و بدهی ها را تواما در کنترل داشته باشد.

2- برای هماهنگی موثر در مدیریت دارایی ها و بدهی ها برای حداکثر کردن فاصله بین درآمدها و هزینه ها همراه با در نظر گرفتن ریسک کنترل مدیریت دارایی ها با کنترل مدیریت بدهی ها باید هماهنگ باشد.

3- در ارائه سیاست های بانک توجه شود که درآمدها و هزینه ها از هر دو طرف ترازنامه بانک ناشی می شود.

ارکان مهم فرآیند مدیریت دارایی - بدهی

مدیریت دارایی در یک بانک نمی تواند جدا از مدیریت بدهی باشد. لذا مدیریت همزمان دارایی ها و بدهی ها به منظور ماکزیمم کردن سود و مینیموم کردن ریسک نیازمند یک سری موضوعات می باشد.

1- اطلاع رسانی مدیریت دارایی - بدهی:

- موجود بودن اطلاعات

- دقیق و قابل اتکا بودن آمار و اطلاعات

- به اندازه کافی بودن مستندات و داده ها

- به موقع و به روز بودن آمار و اطلاعات

۲- سازمان دهی مدیریت دارایی - بدهی:

- ✓ داشتن ساختار سازمانی مشخص با شرح وظایف دقیق کمیته مدیریت دارایی - بدهی
- ✓ مشخص نمودن درجه اهمیت این مدیریت در نظام مدیریت ارشد بانک

۳- فرآیند اجرایی مدیریت دارایی - بدهی:

- ✓ شاخص های ریسک
- ✓ شناسایی ریسک
- ✓ اندازه گیری ریسک
- ✓ سیاستگذاری و تعیین آستانه های تحمل ریسک

استراتژی های مدیریت دارایی ها و بدهی ها

۱- استراتژی های ایستا: در این روش، منحنی پرتفوی در یک لحظه خاص بررسی می شود. برای مثال

تجزیه و تحلیل شکاف سررسید، انطباق زمانی جریانهای نقدی و غیره

۲- استراتژی های نشأت گرفته از بازده: این رویکرد شامل مدلسازی های مختلفی است که بایستی توسط

مدیر پرتفوی انجام شود و رفتار اوراق بهادار در شرایط مختلف نرخ بهره بررسی می شود.

۳- برنامه ریزی ریاضی: شامل بیان محدودیت های مختلف در قالب عبارات ریاضی و لحاظ نمودن تمام ابعاد

ضروری ALM به شکل ریاضی می باشد

رابطه مدیریت ریسک (ERM) و مدیریت دارایی ها و بدهی ها

انواع ریسک هایی که بانک ها را تهدید می کنند در جدول زیر آورده شده است:

ریسک اعتباری	ریسک بازار	ریسک عملیاتی
ریسک معاملاتی	ریسک کالایی	ریسک پردازش
ریسک های نکول	ریسک نرخ سود	ریسک زیر ساختها
ریسک مشتریان	ریسک نرخ ارز	ریسک های انسانی
ریسک ترکیب دارایی ها	ریسک قیمت های بازار سهام	ریسک الگوها
ریسک تمرکز	ریسک نقدینگی	
ریسک تسویه		

دامنه فرآیند ALM را می توان به مدیریت ریسک نقدینگی، مدیریت ریسک بازار ، مدیریت ریسک اعتباری ، مدیریت تأمین منابع و برنامه ریزی سرمایه های مورد نیاز و برنامه ریزی سود، رشد و توسعه تقسیم بندی نمود که در این میان تمرکز اصلی ALM بر روی مدیریت ریسک نقدینگی، مدیریت ریسک ارزی و مدیریت نرخ سود بانکی می باشد.

مدیریت بدهی ها و دارایی ها به ریسک های نرخ سود در بازار بستگی دارد. به طوریکه مدیریت صحیح و موفق ریسک مالی و ریسک نرخ بهره برای بانک ها و موسسات مالی سودآوری را دربرخواهد داشت. ارزش گذاری دارایی سرمایه ای یک تئوری پایه ای در مدیریت ریسک است و پیش فرض آن مشارکت همه ذخایر و یا اوراق بهادار در سهام است. برای موسسات مالی تراز مالی نشان دهنده ریسک محیطی از جنبه دارایی ها و اغلب ریسک های تجاری از ناحیه بدهی ها است. هدف یک سیستم مدیریت دارایی و بدهی، تنظیم کردن

این ریسک ها می باشد. سیستم ALM نسبت به ERM بیشتر بر دیدگاه ریسک از ناحیه بازار، اعتبار و ریسک بدهی ها از جنبه دارایی ها تمرکز دارد.

مدیریت ریسک مالی می تواند با اهرم های ERM کنترل شود. در اصل تخصیص دارایی ها و تخصیص متوازن فعالیت های عمده مدیریتی در ALM هستند و تلاش های اخیر بر روی توسعه ابزارها و سیستم هایی که هستند و تلاش های اخیر بر روی توسعه ابزارها و سیستم هایی که تکنیک های مختلفی از جمله ارزش در خطر (Value at risk)، تحلیل سناریویی و تست حساسیت را ترکیب می کنند، متمرکز شده است.

مدیریت نقدینگی

ریسک نقدینگی یعنی تأمین مالی دارایی های با سررسید بلند مدت بوسیله تعهدات با سررسید کوتاه مدت که بانک را مجبور نماید در سررسیدهای متعدد متوسل به ریفاینانس بشود.

ابعاد مدیریت ریسک نقدینگی

مدیریت نقدینگی با اهدافی از جمله پرداخت بدهی ها و ایفای تعهدات به طور مستمر و به موقع، نگهداری سطح مناسبی از نقدینگی جهت پاسخگویی به جریان های نقدی خروجی غیر منتظره بر اساس تجربیات گذشته، اجتناب از تأمین وجوه با هزینه های قابل ملاحظه از جمله فروش اجباری دارایی ها و تأمین سطح مناسبی از نقدینگی مطابق با حدود تعیین شده در مقررات داخلی، شکل می گیرد. این مساله تا حدی دارای اهمیت است که کمیته بال تحقیقاتی را در این زمینه انجام داده و اهمیت آن را با اعمال قوانینی مبنی بر ارائه بندهایی در راستای مدیریت نقدینگی نشان می دهد. بخش مدیریت ریسک در هر سازمان، ارائه بهترین عملکرد و بهینه سازی، استفاده از سرمایه و به حداکثرسازی ارزش دارایی های سهامداران را به عنوان هدف اصلی خود مطرح می نماید و با استفاده از تدابیر متناسب و راهکارهای به موقع، ریسک ها را پوشش می دهد. بانک ها و موسسات اعتباری برای رسیدن به اهداف مدیریت نقدینگی، می بایستی سناریوی اصلی (تداوم فعالیت) و سناریوی جایگزین (بحران) را طراحی کنند. سناریوی اصلی به رفتار جریان های نقدی

مورد انتظار که ناشی از فعالیت های عادی بانک ها و موسسات است، اشاره دارد و آنها را ملزم می کند تا به منظور اطمینان از ایفای تعهداتشان در سررسید، مدیریت نقدینگی خود را به صورت روزانه اعمال کنند. در مقابل سناریوی جایگزین یا بحران نیز به رفتار جریان های نقدی در هنگام بروز اختلالات حتمی یا احتمالی از قبیل مشکلات عملیاتی، تردید در پرداخت به موقع بدهی ها و عدم توانایی بانک و موسسه اعتباری در انطباق با تغییرات محیطی اشاره دارد. در این میان مفروضاتی در خصوص میزان و ترکیب دارایی ها مطرح می شود که می بایستی برآوردهایی برای آن صورت گیرد. یعنی میزان دارایی های سررسید شده که بانک و موسسه اعتباری تمایل و توانایی تمدید آنها را دارد و افزایش یا کاهش در میزان دارایی های عمده برآورد شده و هریک از دارایی ها بر حسب درجه نقدشوندگی طبقه بندی شوند. در سناریوی اصلی نیز مفروضات در خصوص میزان و ترکیب بدهی ها به نحوی است که سطح متعارفی از میزان بدهی های سررسید شده قابل تمدید و رشد متعارف سپرده های جدید، میانگین موزون سپرده های سرمایه گذاری مدت دار بر اساس سررسید آنها و تخمین میزان بازپرداخت سپرده های عندالمطالبه بر اساس روند گذشته برآورد می شود. از سوی دیگر در سناریوی جایگزین نیز میزان منابع مالی که تحت هر شرایطی در اختیار بانک و موسسه اعتباری است و نیز توانایی موسسه در افزایش اینگونه منابع برآورد می شود.

در یک نگاه کلی می توان ابعاد مدیریت ریسک نقدینگی را به موارد زیر تقسیم نمود:

- ✓ ریسک تأمین مالی: برداشت های غیر منتظره و یا عدم تمدید سپرده های قبل
- ✓ ریسک زمان: عدم وصول بموقع دارایی ها و تبدیل شدن آنها به دارای های غیر جاری
- ✓ ریسک های پیش بینی نشده: ممکن است بعضی تعهدات ابل برداشت قبل از سررسید باشند و امکان سرمایه گذاری سود آور در فرصت های مناسب پیش نیاید.

دلایل عمده بروز ریسک نقدینگی در بانک ها عبارتند از:

- ۱- عدم هماهنگی بین مدیریت های امور مالی و امور اعتباری
 - ۲- اقدامات بانک مرکزی در کنترل ذخایر قانونی
 - ۳- تحمیل تسهیلات تکلیفی دولتی
 - ۴- حجم زیاد (NPA) معوقات و کیفیت پایین دارایی ها
 - ۵- مدیریت ارشد غیر کارآمد
 - ۶- استفاده از منابع پولی اضطراری (HOT MONEY)
 - ۷- عدم اعتنا به ریسک برداشت قبل از سررسید از سپرده ها
 - ۸- وابستگی شدید به تعداد معدودی سپرده گذار عمده
 - ۹- تعهدات کلان و متعدد وامهایی که هنوز برداشت نشده باشند
 - ۱۰- نبود سیاستهای درست مدیریت نقدینگی و برنامه ریزیهای مرتبط
- با توجه به دلایل فوق، از جمله علایم بروز مخاطرات نقدینگی عبارتند از:
- 1-ارایه نرخ های بالای سود جهت جذب سپرده های بانکی،
 - 2-عدم پرداخت به موقع تعهدات سررسید شده،
 - 3-عدم اختصاص بموقع منابع به گیرندگان تسهیلات و خطوط اعتباری،
 - 4-پس رفت کیفیت دارایی ها، داشتن تعهدات کلان (مشروط) و ناپایدار
 - 5-کاهش مداوم سپرده ها علایم به شمار می رود.

الزامات قانونی مورد توجه در این زمینه شامل موارد زیر می گردد:

- ✓ CRR/SLR (نسبت نقدینگی قانونی و ذخیره نقدی)
- ✓ اضافه برداشت از حساب بانک مرکزی
- ✓ دستورالعمل های ALM
- ✓ قوانین کشورهای خارجی که بانکهای اسلامی در آنها شعبه دارند
- ✓ دفاتر خارجی بانکهای اسلامی

عوامل موثر در کاهش ریسک نقدینگی عبارتند از:

1- امکان تامین مالی مجدد Refinance

۲- عملیات بازار باز Open Market Operation

۳- تسهیلات LAF

۴- CBLO

اندازه گیری ریسک نقدینگی

برای اندازه گیری ریسک نقدینگی از دو روش مانده (Stock Approach) و روش شبیه سازی نقدینگی (جریان وجوه) استفاده می گردد. در ادامه به بررسی هر دو روش می پردازیم.

الف: روش مانده (Stock Approach)

نسبت های کلیدی روش مانده عبارتند از:

- نسبت تسهیلات به دارایی ها
- نسبت تسهیلات به سپرده های اصلی

• نسبت تعهدات اصلی و عمده منهای سرمایه گذاری های کوتاه مدت به دارایی های بازده منهای

سرمایه گذاری های کوتاه مدت

• نسبت منابع مالی خریداری شده به کل دارایی ها

• نسبت معوقه ها به کل تسهیلات

در نسبت های نقدینگی از نسبت وابستگی به تعهدات ناپایدار و نسبت رشد در سپرده های اصلی به رشد در دارایی ها استفاده می گردد.

در این حال، برای مدیریت ریسک نقدینگی به مواردی از جمله سیاست گذاری مدیریت نقدینگی، تعیین

استراتژی تأمین مالی، برنامه ریزی نقدینگی تحت شرایط و سناریوهای مختلف، تعیین حدود و ثغور

محتاطانه و ارایه گزارش های دوره ای از میزان نقدینگی توجه خواهد شد و از جمله ابزارهای اندازه گیری و

مدیریت الزام های تأمین نقدینگی عبارتند از:

• استفاده از نردبان پیش بینی نقدینگی

• محاسبه مازاد یا کسری تجمعی منابع در سررسیدهای آتی انتخابی

• پیش بینی جریان نقدی ورودی و خروجی بسته به رفتارهای دارایی ها، بدهی ها و اقلام زیر خط ترازنامه

• تحلیل واریانس حداقل هر شش ماه یکبار

• تاثیر پرداخت پیش از موعد تسهیلات، بستن قبل از سررسید سپرده ها و اعمال اختیارات پیش بینی شده

در تعهدات پس از مدت زمان داده شده

در مجموع برای جلوگیری از بحران نقدینگی موارد زیر پیشنهاد می گردد:

• گشایش راه های استقراض بین بانکی و برقراری خطوط اعتباری و تسهیلات • SLR & CRR مانیتورینگ

سپرده های اصلی و دارایی های اصلی مثل

• نگهداری و گزارش دهی سررسیدهای تعهدات و پرتفوی سرمایه گذاریها

• محاسبه دوره جریانات نقدی تجمعی (خروجی)

• برآورد تعهدات ضمانتنامه ای به موسسات و بانکها جهت محدود کردن مخاطرات اقلام زیر خط ترازنامه

• مدیریت منابع سوآپ شده: منابع ریالی در مقابل ارزهای خارجی

• ارزیابی منابع خریداری شده به کل دارایی ها (جایی که منابع خریداری شده شامل کلیه وجوه بین بانکی و

سایر منابع بازار پولی و همین طور گواهی سپرده های کلان و سپرده های مشتریان بزرگ می باشد)

• ارزیابی نسبت بدهی های معوقه به کل تسهیلات

• ارزیابی نسبت تسهیلات به کل سپرده های اصلی

ساختار دارایی و بدهی در بانک های اسلامی

در بانکداری اسلامی سپرده گذاران در منافع بانک شریک هستند، لذا می توان گفت که بانکداری اسلامی به

دنبال حداکثرسازی منافع ذی نفعان از جمله سپرده گذاران است. از این رو، تفاوت هایی در شیوه های

مدیریت دارایی و بدهی در بانکداری اسلامی در مقایسه با بانکداری متعارف وجود دارد. این تفاوت در مرحله

اول ناشی از متفاوت بودن نظام حسابداری بانکداری اسلامی با بانکداری متعارف است و دوم آنکه حرمت ربا و

ویژگی های فقهی آن نشان دهنده آن است که عامل زمان به تنهایی عامل تعیین کننده افزایش سرمایه

نیست و مشارکت در سود و یا زیان ناشی از سرمایه گذاری در بخش حقیقی اقتصاد، رکن اساسی معاملات

پول تلقی می شود. لذا این دو عامل مهم در مدیریت دارایی و بدهی بانکداری اسلامی قابل توجه هستند.

برای شناخت ساختار دارایی و بدهی در بانکداری اسلامی، اشاره ای به اقلام دارایی ها و بدهی ها که مبتنی

بر شریعت اسلامی است، می نماییم. به طور کلی، منبع و مأخذ دارایی ها در بانک های اسلامی همانند

بانکداری متعارف، ناشی از ارزش ویژه و بدهی ها خواهد بود. به بیان دیگر، رکن اساسی در سودآوری بانک

اسلامی که ناشی از دارایی هاست با منشأ داخلی، تحت عنوان ارزش ویژه و با منشأ خارجی تحت عنوان بدهی ها معرفی می شوند. دارایی های با بازده بانکداری اسلامی که در قالب مصارف معرفی می شوند، متأثر از منابع پولی و ثروت حقوق صاحبان سهام و یا منافع سپرده گذاران است که بر حسب درجه نقدینگی آنها می تواند در قالب یکی از عقود اسلامی معرفی شوند. عمده ترین اقسام بدهی بانک های غیر ربوی، انواع سپرده هایی است که از سوی بخش های مختلف اعم از حقیقی و حقوقی، خصوصی و دولتی سپرده گذاری شده اند. سپرده های بانک اسلامی را می توان به طور کلی به سپرده های قرض الحسنه و سرمایه گذاری تفکیک کرد. سپرده های قرض الحسنه اعم از جاری و پس انداز فاقد هزینه مالی برای بانک خواهند بود. نوع دیگری از انواع منابع مالی شامل سپرده های سرمایه گذاری است که بانک اسلامی بر اساس سازوکار مشارکت در سود و زیان می تواند به عنوان واسطه گر و جوه در بخش های مختلف اقتصادی به کار گیرد و بازدهی حاصل از آن را به نسبت زمان و سهم الشرکه به سپرده گذار پرداخت نماید. بر این اساس در بانکداری اسلامی همه سپرده های قرض الحسنه می بایستی در اختیار تسهیلات اعتباری قرض الحسنه قرار گیرد. در ارتباط با سرمایه به عنوان مهم ترین شاخص در ثبات مالی بانک می توان به این نکته اشاره نمود که تفاوت ساختاری فعالیت بانکداری متعارف و بانکداری اسلامی در بعد فعالیت های اقتصادی موجب شده است تا نظرهای مختلفی درباره محاسبه نرخ کفایت سرمایه در بانکداری اسلامی به شرح زیر مطرح شود:

- مشارکت در سود و زیان و عدم اخذ وثیقه در این نوع معاملات با ضرایب بالاتری از ریسک اعتباری نسبت به بانکداری متعارف همراه خواهد بود.

- مشارکت در سود و زیان به معنای مشارکت هم در سود و هم در زیان است. از این رو، محاسبه ضرایب ریسک برای دارایی های بانک های اسلامی می بایستی به نسبت سهم سپرده گذار و سهم بانک محاسبه شود. به بیان دیگر، در محاسبه نرخ کفایت سرمایه می بایستی میانگین موزون به ریسک سهم مشتری از محاسبه کفایت سرمایه در مخرج خارج شود. بنابراین، برای رسیدن به حد مطلوب کفایت سرمایه در بانکداری اسلامی در مقایسه با بانکداری متعارف نیاز به سرمایه کمتری خواهد بود

• کیفیت سایر اقلام دارایی ها اعم از بالای خط و زیر خط ترازنامه بانکداری اسلامی همانند بانکداری متعارف دارای ضرایب متفاوت از نظر ریسک اعتباری، عملیاتی و بازار هستند.

به طور کلی، منابع پولی قابل سرمایه گذاری بانک غیر ربوی ناشی از دو منبع سپرده های سرمایه گذاری مبتنی بر بدهی و سرمایه جزء اول بانک است. بانک اسلامی پس از کسر اندوخته قانونی و یا اندوخته احتیاطی، منابع را در قالب عقود مشارکتی (با سود متغیر) به کار گرفته و بازدهی ناشی از سرمایه گذاری به صورت مشاع و بر مبنای سیستم حسابداری تعهدی را محاسبه و بین سهامداران تقسیم خواهد کرد. هدف بانک های اسلامی حداکثرسازی منافع سهامداران اعم از سپرده گذاران و ذی نفعان (مالکین حقوقی) خواهد بود. از این رو، با توجه به ویژگی های بانکداری اسلامی، همواره ارزش افزوده اقتصادی به عنوان شاخصی برای خلق ارزش در قالب (عوامل) شاخص های مختلف مدیریت ترازنامه (دارایی و بدهی) در این شیوه بانکداری نسبت به بانکداری متعارف بیشتر می باشد .

در واقع، کاهش نوسانات جریانات پولی و ثبات آن در بانکداری اسلامی موجب کاهش ذخیره احتیاطی نقدی به منظور پوشش ریسک نقدینگی می شود. از طرفی با آزاد شدن این نوع دارایی ها و خرید دارایی های با بازده بیشتر، ارزش افزوده اقتصادی افزایش خواهد یافت. همچنین افزایش شفافیت در صورت های مالی بانکداری اسلامی، عدم استفاده از دارایی های غیرکارآمد و گردش صحیح و سالم منابع موجب افزایش بازدهی و در نهایت افزایش ارزش افزوده اقتصادی در این شیوه از بانکداری خواهد شد و بررسی ها نشان می دهد که استفاده از استانداردهای تدوین شده در ارتباط با نرخ کفایت سرمایه از سوی سازمان های بین المللی مانند کمیته نظارتی بال با رعایت اصول و چارچوب نظری بانکداری اسلامی به منظور ایجاد تعامل و یکپارچه سازی با بانکداری بین المللی مفید به نظر می رسد

منابع

- اربابیان، ع. ا. و گرایلی، م. ص. (۱۳۸۸). بررسی تاثیر ساختار سرمایه بر سودآوری شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران. چشم انداز مدیریت، ۱۷۵-۱۵۹
- ایزدینی، ن. و رسائیان، ا. (۱۳۸۸). ساختار سرمایه و مالیات بر درآمد شرکتهای در ایران. فصلنامه تخصصی مالیات، پورزمانی، ز؛ جهانشاد، آ؛ نعمتی، ع. و فرهودیزارع، پ. (۱۳۸۹). بررسی عوامل موثر بر ساختار سرمایه در شرکت ها
- رحیمیان، ن. ا؛ رضایی، ف. و ماستریراهانی، ح. (۱۳۹۰). بررسی عوامل تعیین کننده ساختار سرمایه شرکتهای با اندازه کوچک و متوسط. رضایی، ف. و پیری، ع. (۱۳۹۰). تاثیر ساختار مالکیت، ساختار سرمایه و نقدینگی بر ارزش بازار در شرکت ها
- Abor, J. (2007). Capital structure and financing of Smes: empirical evidence from Ghana and South Africa. *Unpublished Ph. D, University of Stellenbosch.*
- Ebaid, I. E. -S. (2009). The impact of capital-structure choice on firm performance: empirical evidence from Egypt. *Journal of Risk Finance, 10 (5)*
- Fama, E. F. and K. R. French. (1992). The cross-section of expected stock returns. *The Journal of Finance, 47 (2) , 427-465*
- Fama, E. F. and K. R. French. (2002). Testing Trade-Off and Pecking Order Predictions About Dividends and Debt. *The Review of Financial Studies,*
- Rajan, R. G. and L. Zingales. (1995). What Do We Know about Capital Structure Some Evidence from International Data. *The Journal of Finance, 50 (5) , 1421-1460*
- Salim, M. and R. Yadav. (2012). Capital Structure and Firm Performance: Evidence from Malaysian Listed Companies. *Procedia - Social and Behavioral Sciences, 65, 156-166*
- Zeitun, R. and G. G. Tian. (2007). Capital structure and corporate performance: evidence from Jordan. *The Australasian Accounting Business & Finance Journal, 1 (4) , 40-61.*